

hel Del mere, inden Finantsaaret er tilende, til rent Lab for Statskassen, bør man ikke blive staaende ved at stoppe denne Løb, som den høitærede Minister sagde, og derpaa lade Stibet seile videre, men bør undertaste Stibet en ganske alvorlig Reparation; thi det er et gammelt skrøbeligt Stib, som virkelig trænger dertil paa alle Omraader. Jeg kan ikke undlade, idet jeg igjen nævner det Lab, som Statskassen har lidt, at fremhæve, at den meget ærede Ministers Modstand mod Skattereformer uden Kompensation altsaa har ført til, at Statskassen har tabt visse Penge, og at de altsaa ere gaaede ud af de almindelige Statteyderes Sie til Bedste for nogle enkelte Brændevinsbrændere. Det havde dog været ønskeligt, om den meget ærede Minister uide, da han saae dette Forhold vore op for sine Dine, hellere havde ladet Statteyderne saae denne Lettelse end lade Brændevinsbrænderne saae denne Forøring. Dette Forhold er nemlig ikke opstaaet paa een Gang, ligesom den sidste Stigning har været hovedfulds. Det ses af Oplysningerne, at i de foregaaende Finantsaar har den samlede Afgiftsgodtgørelse været omtrent 60,000 Kr., i det sidste Aar 93,000 Kr., og omtrent en Fjerdedel heraf har været rent ud Lab for Statskassen, idet Staten af de samme Brændevinsbrændere kun har faaet af det samme Quantum Brændevin $\frac{3}{4}$ af, hvad de have faaet i Afgiftsgodtgørelse, i Indtagt. Det har altsaa i en Række af Aar været omtrent 15,000 Kr. om Aaret, som Staten paa den Maade har tabt til Brændevinsbrænderne, i det nærmest foregaaende Aar noget over 20,000 Kr., og nu er det voget op til 100,000 eller 150,000 eller 200,000 Kr., hvor meget det nu bliver i indværende Finantsaar. Det havde været smukkere, forekommer det mig, om den meget ærede Minister havde villet lode det tilflyde Forbrugerne end holde sin Haand over Brændevinsbrænderne, saa længe og i saa høi Grad, som han har gjort. — Svad Lovens enkelte Bestemmelser angaar, bemærkede den høitærede Minister, at dersom Afgiften sættes til 7 eller $7\frac{1}{2}$ Ore pr. Pot 8 Graders Brændevin, vilde der dog blive et lille Lab for Statskassen i visse Tilfælde. Det er ganske sandt, og det kan ganske sikkert kun undgaaes, dersom man sætter Afgiften til $6\frac{1}{2}$ Ore. Hvorvidt Regjeringen vil gjøre det, skal jeg ganske henstille; jeg skal for mit Vedkommende ikke have Noget derimod. Hvorfor jeg har nævnet 7 eller $7\frac{1}{2}$ Ore, er fordi man vil se af Tabellen, at omtrent 11 Millioner Potter Brændevin sparer mindre end $7\frac{1}{2}$ Ore, men af de Brændevinsbrændere, der fornuftigvis komme i Betragtning ved Udførselen, vil der omtrent være ligesaa mange, som svare over $7\frac{1}{2}$ Ore, og derfor betragter jeg $7\frac{1}{2}$ Ore som Middeltallet for Afgiften fra de Brændevinsbrændere, fra hvilke Udførselen vil finde Sted. Det forekommer mig at være det fornuftigste og rimeligste Middeltal, og at man derfor ikke bør

tage Middeltallet af samtlige Brændevinsbrændere, efter som Regjeringen selv siger i sine Motiver, at de daarlige indrettede og stæfeste Brændevinsbrændere efter al Sandsynlighed ikke ville udføre deres Produktion. Den ene Trediedel af Brændevinsbrænderne kunne vi lade helt ude af Betragtning og blot holde os til de andre to Trediedele; fra dem kan der overhovedet kun være Tale om, at der af deres Produktion finder Udførsel Sted, og Lab os saa tage Middeltallet heraf. Vi komme da til et Middeltal af $7\frac{1}{2}$ Ore. Den høitærede Minister bemærkede, at, da man fastsatte den nuværende Afgift, havde man ment derved at fastsætte en Afgift af 4 Skilling, hvilket med Krigsstatforhøielsen vil blive 6 Skilling, altsaa svare til $12\frac{1}{2}$ Ore, men ikke til 10 Ore. Det er ganske rigtigt, at det i 1851 var Meningen at fastsætte Afgiften til 4 Skilling. Det var Løften; men den nuværende Lovgivning om Brændevinsbeskatningen er ikke fra 1851, men fra 1863; thi da blev den optaget i den nuværende Lovlov af 1863; der findes jo Bestemmelserne om Brændevinsbeskatningen, og under alle Omstændigheder blev Sagen taget under fornyet Overveelse i 1864 ved Krigsstatloven, og dengang gik man selvfølgelig ud fra, hvad man maatte anse Løden for at indbringe, og dengang ansaa man Løden for at indbringe 3,2 Skilling pr. Pot, hvilket man forhøiede med 50 pCt. til 4,8 Skilling. Det var den Størrelse, man dengang gik ud fra. Det er den Forudsætning, som dengang fandt Sted, jeg har refereret mit til, og ikke den tidligere fra 1851. Imidlertid er dette jo i og for sig af mindre Betydning, efter som der efter den Tid ligger Loven af 1865 om Afgiftsgodtgørelse, i hvilken man fra alle Sider har været enig om at gaa ud fra, at Brændevinsafgiften skulde betragtes som værende 4,8 Skilling Krigsstatgodtgørelsen iberegnet, altsaa 10 Ore. Det er den sidste Bestemmelse derom, og det er den, jeg er gaaet ud fra, og ikke nogle Forudsætninger, der ligge længere tilbage i Tiden og støtter sig til langt tidligere Overslag over Udbyttet. Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Stürup) sluttede sig til et Ønske, jeg skulde have udtalt om Fremsettelsen af en almindelig Lovlovgivning. Jeg har ikke ved denne Leilighed udtalt noget saadant Ønske, men selvfølgelig nærer jeg det. Den nuværende Regjering vil imidlertid sikkert ikke kunne komme med et Forslag til en Lovlov, som paa nogen Maade vil kunne tilfredsstille dette Thing; thi den meget ærede Regjering gaar ud fra den Grundsetning, at der bør være en fuldstændig Kompensation; jeg tror ikke, at den høitærede Minister vil benegte, at han har knyttet en Jaadan til denne Revision. Det er ikke mange Dage siden, at den høitærede Minister gjorde det, idet han dengang bemærkede, at saa længe man ikke kunde overse de betydelige Udgifter, der nu foreskodes, vilde den høitærede Regjering slet ikke opgive